

Rèquiem per a un sobirà exiliat

written by Josep Maria Loperena | 24 d'agost de 2020

Un miracle de Judes Tadeu, patró de les causes perdudes, ha fet que amb un pim-pam, el sentiment dels ciutadans més pobres i llastimosos del règim hagi passat de l'angoixa de la Covi-19 a un estat d'eufòria i prepotència. L'Espanya de xaranga i pandereta de Machado ha ressorgit amb la fugida de Joan Carles I, com si una força sobrenatural els hagués encisat. Ell rei més corrupte de la dinastia borbònica ha deixat el Regne que Franco li va traspasar, amb tots els milers de milions robats a l'erari públic. Però per molts dels seus súbdits segueix sent 'El campechano' i el festeig amb la Corinna de torn, una mostra de virilitat i masclisme nacional.

No pretenc analitzar la fugida del Borbó cap a l'exili. Borja Vilallonga ja ho va fer, al *Diari de Girona*, amb un article rigorós i profund. 'La marxa del rei emèrit, va escriure, és un esdeveniment xocant, vergonyós i de conseqüències imprevisibles'. El que ara vull és posar de manifest els 2.000 milions d'euros que l'exrei té actualment i recordar que quan va accedir al tron era pobre de solemnitat. També, exposar que l'exili de l'emèrit, només podrà portar-se a terme en un país que tingui tractat d'extradició amb Bèlgica, ja que, els que manquin d'aquest requisit no podran fer-ho.

El sobirà exiliat sap que està avalat i protegit, tant per la Casa Reial com pel president Sánchez, però no se'n fia. Sánchez i els altres cooperants, Carme Calvo, Felip VI, Ivan Redondo i Fèlix Bolaños, facilitant la fugida, s'han convertit per imperi de la llei, en còmplices d'aquest delicte. Els dos últims són el director del Gabinet de Presidència i el Secretari general del mateix organisme. Tot ells van adquirir la condició de 'cooperadors necessaris' en decidir i aprovar, conjuntament amb l'emèrit, la seva fuga. Joan Carles per no

ser encausat, s'ha d'exiliar en un estat mancat de conveni d'extradició amb Bèlgica. Curiosament amb Espanya hi ha un tractat que va promulgar el mateix Joan Carles, el 5 de setembre de 1984. Aquesta decisió reial, més que una qüestió d'estat, sembla una humorada de Mortadel·lo i Filemó, però no es tracta de cap acudit. L'emèrit, quan va signar el tractat, no va calibrar que ningú l'utilitzes en contra seu.

Ell primer article disposa que 'les parts contractants s'obliguen a lliurar-se recíprocament els individus contra els quals s'hagi iniciat un procediment penal a conseqüència d'un fet punible'. Això vol dir, que el rei emèrit podria ser entregat a Bèlgica com investigat si fos requerit aquí, però no a qualsevol altre país que no tingui tractat. El Borbó sap que a Espanya cap dels seus socis el deixarà a l'estacada. La Fiscalia ja ha avançat que 'no preveu cap citació per interrogar-lo'. Una vegada més, els tres poders –executiu, legislatiu i judicial– tanquen les portes de la legalitat per defensar la monarquia, amb les complicitats de l'exèrcit i dels cossos de seguretat de l'Estat.

Respecte a les opinions sobre l'exili del rei malmès n'hi ha per a sucra-hi pa. Segons Pablo Casado, capítost del PP, 'Felip VI és el millor Cap de l'Estat que ha tingut Espanya i el defensarem'. Però el millor de tots és el de Lluís Maria Ansón, antic conseller de la Casa Reial. 'Els diners que té el rei –diu– els ha guanyat honradament. Joan Carles ha estat víctima d'una operació dels comunistes de tot el món per desprestigiar la figura de Felip VI per reprovar-li les paraules, "¿Por qué no te callas?", que Joan Carles va dirigir a Hugo Chávez, el president veneçolà, l'any 2007. Els seus consellers van considerar que es tractava d'un greu insult. Quan el mandatari va arribar a Caracas, va dir per televisió, referint-se al rei d'Espanya, 'Este tío se va a enterar'. Llavors –sempre segons Ansón– es va emprendre l'operació marxista-leninista antiborbònica més gran de la història, que s'hi ha manifestat ara, és a dir, vint-i-tres anys després.

L'única fissura d'aquesta imaginària i absurda campanya internacional que no es creu ningú és l'euro-ordre de detenció contra l'emèrit, que ha demanat la diputada Zahllin Nastic del 'Partit de l'Esquerra Alemanya' al Parlament del seu país. Carmen Calvo l'hi ha rebut: 'el rei emèrit no ha fugit d'Espanya. Simplement, com estem a l'estiu, ha marxat de vacances. La sortida del país de l'excap d'estat és una cosa molt bona per la institució, perquè, d'aquesta manera podrà treballar, com ha fet sempre, pel nostre país i aconseguirà la unitat de tots els ciutadans'.

Els de l'altra Espanya de Machado, que són molts més que els de la xaranga i la pandereta, seguiran lluitant per la pau, el respecte als drets de les persones, la llibertat i la democràcia. Saben que s'ha d'abolir la monarquia i reinstaurar la República. El processament i condemna de l'emèrit, és el primer pas obligat per aconseguir-ho.